

МЪЛЧАЛИВОТО ПОВИКВАНЕ

АВТОР - НЕИЗВЕСТЕН БРАТ

Член на Масонска Ложа спрял да я посещава, независимо че преди това редовно е присъствал на сбирките и.

След няколко месеца, Майсторът на Ложата решил да го навести. Това се случило в една мразовита вечер. Майсторът на Ложата намерил своя Брат в дома му, сам, седящ пред пламтящия огън на камината.

Отгатвайки причината за посещението на Майстора на Ложата, Братът го приветствал, показал му удобен стол близо до камината и зачакал. Майсторът на Ложата се разположил удобно на стола, но не казал нищо.

В гробната тишина, той дълго сезерцавал танца на пламъците около изгарящите дънери. По някое време се изправил, хванал машата, внимателно разровил жарта, хванал един ярко горящ въглен и го поставил от едната страна на домашното огнище, встрани от огъня – „самотен”. После седнал обратно на стола си, все така мълчейки.

Неговият домакин наблюдавал всичко това в безмълвно размишление. Блесукацията на отделния въглен отслабнали. Появили се моментни пламъчета, но постепенно огънят му изчезнал. Някое време след това въгленът бил студен и „мъртъв”.

Нито дума не била изговорена след първоначалния поздрав. В един момент Майсторът на Ложата хвърлил поглед върху часовника си и бавно се изправил, за да си тръгне. Преди това обаче взел студения и „мъртъв” въглен и го поставил обратно в средата на горящия огън. Незабавно въгленът започнал отново да гори със същата светлина и топлина на пламтящата около него жарава.

Когато Майсторът на Ложата стигнал до вратата и вече се канел да прекрачи прага, неговият домакин му казал през сълзи:

„Благодаря ти много за твоето огнено повикване, Братко мой”!

Ще се върна обратно в нашата Ложа още на следващата ни сбирка?

Тази „случка” се е случила някога и някъде, но мислиш ли Братко, че не може да се случи и при нас? Защо казваме: „Робът се бори за Свобода, а Свободният Човек за Съвършенство, как мислиш...?”